

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De probatione deuotorum per contraria. III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

CAPVT II.

De laude Dei in paupertate deuotionis.

1. **P** *Pauper & inops laudabunt nomen tuum Domine.* Quando sentis Psal. 47.
te aridum, frigidum, & tristem in orando, & meditando bona de Deo, non debes propterea desperare, nec desistere Iesum humiliter inuocare; sed in paupertate spiritus tui Deum lauda & gratias age, & istum versiculum pro consolatione libenter lege: *Pauper & inops laudabunt nomen tuum Domine.* Multi enim sancti & deuoti fuerunt etiam quandoque aridi, & per longum tempus à Deo derelicti: vt discerent patientiam & alijs compati, per doloris & inopix experientiam; & non presumerent nimis de seipsis, in tempore deuotionis & iubilationis. Lege etiam versum istum sequentem, cum Propheta in psalmo: *Ego autem mendicus sum & pauper, & Dominus sollicitus est mei.* Psal. 69. In Domino confido, quia ipse virtus & salus mea. Verum est, nam omne bonum à Deo.

2. Noli ergo presumere cum lætus fueris, nec te deicere tristitia grauatus; sed sicut Domino placuerit in oculis suis, sic esto contentus in omnibus. Nil enim boni habes à teipso, sed totum est à Deo. Cum gratia deuotionis datur, sol de cælo lucet, & anima illuminatur, & quasi in diuitijs exultat. Sed miser deciperis, si presumis & inflaris. Cum verò occultè subtrahitur gratia, & ab ingrato tollitur; tunc verè pauper es & infirmus, & parum potes sustinere, & trædet orare. Sed hoc pro beneficio accipe, quòd Deus te pauperem facit & humiliat cum electis suis; & percutit dorsum tuum filiorum virga, pro excessibus tuis occultis & negligentijs multis quotidianis; vt tibi ipsi vilescas, & nunquam alte de te sapias, sicut cõsultat sanctus Paulus ad Romanos: *Noli, inquit, altum sapere, sed time.* Rom. 12. Magnum lucrum animæ, de se viliter sentire, & Deo omne bonum funditus ascribere.

CAPVT III.

De probatione deuotorum per contraria.

1. **G** *Audete iusti in Domino.* In cælo semper est gaudium, in inferno semper est luctus, in mundo vtrumque ad tempus, ad probandum homines bonos & malos. In æstate sunt dies clariiores, & in hyeme obscuriores; sic est etiam cum anima deuota. Quando gratia Dei venit, & eam illuminat; tunc multa abscondita cognoscit & intelligit, cætat & iubilat cū magna deuotione, quã sentit. Sed in tẽpore tẽtationis, cū subtrahitur gratia deuotionis; tunc est in hyeme & frigore, in obscuritate intellectus, & in pauore

pauore mentis. Tunc patientia est necessaria & Deo magis accepta, crescunt virtutes per aduersa, & augentur per patientiam æterna præmia.

2. Humiliatur anima & purgatur per flagella, confunditur superbia, & euanescit vana gloria. Quamdiu uiuit anima in corpore, exercetur in utroque, pro profectu ampliore in Christi amore. Magna ergo ars, magna virtus est, bene uti bonis & malis. Benedic ergo anima mea Domino in omni tempore; lauda Deum tuum Sion dicac nocte, & erit merces tua magna utrobique coram Deo in cælo & in terra, & omnia seruient tibi prospera & aduersa, bona & mala, læta & tristia. Vnde Apostolus Paulus ait: *Diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum*, & nihil deerit timentibus eum. Beati, qui in omnibus sequuntur voluntatem Dei.

Rom. 8.

CAPVT IV.

De vero amatore Dei.

1. **D**iligite Dominum omnes sancti eius, pusilli & magni; quia pusillum & magnum ipse fecit. Verus amator Dei amat pure Deum, scilicet Deum propter Deum, & propter eum solum fruendum; & non propter lucrum ab ipso habendum; nec propter aliquod proprium commodum, nec solatium aut præmium inde promerendum; sed totaliter & finaliter propter suam infinitam bonitatem, & superexcellentem dignitatem. Ideo in laudem Dei Psalmista frequenter dicit, & repetit. *Confitemini Domino, quoniam bonus*; & hoc dicere dulce est amanti. Sed dicere, *quoniam in æternum misericordia eius*, dulcius sapit pœnitenti & dolenti de peccatis suis. Ne ergo desperet homo fragilis in malis suis, additur. Quoniam in æternum misericordia eius.

Psal. 30.
Sap. 6.Psal. 105.
106. 117-135

2. Ille autem amplius placet Deo, qui profundius se humiliat, & feruentius ipsum amat. Beatus, qui se viliores omnibus reputat; & canet omne, quod Deo displicere cognoscit. Beatus, qui propter Deum & beneplacitum eius, totum opus suum facit ex charitate cum pura intentione; & quicquid boni cogitat, hoc ad Dei honorem & laudem & gloriam integrè refert. Beatus, qui nil sibi retinet, sed totum Deo liberè reddit, quod à Deo accepit.

CAPVT V.

De gratitudine animæ, pro omni bono.

1. **M**agnificate Dominum mecum, & exaltemus nomen eius in ipsum. Ille magnificè Deum laudat, qui de minimis etiam beneficijs gratias maximas agit; quia ille dat, qui super omnia maximus

Psal. 33.